

Sygn. akt IV U 1088/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2014r. w S.

odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 października 2012 r. Nr E- (...)

w sprawie M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że od 01 lipca 2012r. emerytura M. Z. wynosi 1426,79 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia sześć 79/100) brutto.

Sygn. akt: IV U 1088/12 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 października 2012r. znak: E (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył M. Z. poczynając od 1 lipca 2012r. emeryturę przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 64,28%, a wysokość świadczenia do wypłaty 930,61 złotych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne ustalenie wysokości emerytury przy uwzględnieniu wynagrodzenia faktycznie uzyskiwanego w latach 1965-1978 z tytułu zatrudnienia w kopalni węgla kamiennego „Szombierki”. Wskazał, że organ rentowy wziął pod uwagę jego zarobki w kopalni, ale tylko za te miesiące, za które udało mu się przedstawić dowody w postaci tzw. pasków wypłat ,tj. za 1 miesiąc w 1976r., 8 miesięcy w 1977r., 5 miesięcy w 1978r. i 4 miesiące w 1979r. Tymczasem jego zatrudnienie w kopalni trwało od 1965r. do 1980r., przy czym przez wszystkie te lata pracował pod ziemią, początkowo jako robotnik niewykwalifikowany, a następnie jako górnik. W ocenie ubezpieczonego - skoro przedstawił dowody, że w określonych miesiącach uzyskiwał określone wynagrodzenie, to logiczne jest ustalenie, że w kolejnych miesiącach uzyskiwał podobne wynagrodzenie. W związku z tym obliczenie emerytury za pozostały okres zatrudnienia w kopalni, za który nie jest w stanie przedstawić

dokumentacji płacowej, przy przyjęciu kwot najniższego wynagrodzenia za pracę jest dla niego krzywdzące. Praca, która wykonywał jako górnik jest ciężka i niebezpieczna i w ówczesnym czasie była dobrze wynagradzana, tak iż przeciętne wynagrodzenie górnika było wyższe od przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Dlatego wnosi o ponowne ustalenie wysokości emerytury, która znacząco odbiega od należnego mu świadczenia (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wskazując, że ustalając wysokość emerytury ubezpieczonego przyjął wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w Kopalni Węgla Kamiennego „Szombierki” w B. na podstawie kart zarobkowych za lata 1976, 1977 i 1978. Za pozostały zaś okres, za który ubezpieczony nie przedstawił dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętego wynagrodzenia, przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę zgodnie z art.15 ust.2a w/w ustawy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 23 marca 2006r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę poczynając od 1 lutego 2006r. (decyzja o przyznaniu emerytury z 23 marca 2006r. k.54 i załącznik do decyzji k.49 akt emerytalnych). Zgodnie z w/w decyzją do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych ,tj. z lat 1996-2005, a w rzeczywistości z lat 2000-2005, gdyż w okresie poprzedzającym – od 1981r. do 2000r. ubezpieczony pracował we własnym gospodarstwie rolnym i podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, a obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 23,86%.

W dniu 17 kwietnia 2009r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okres wykonywania zatrudnienia w ramach stosunku pracy, za który nie jest możliwe przedłożenie dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (wniosek ubezpieczonego z 17 kwietnia 2009r. k.107 akt emerytalnych). W rozpoznaniu powyższego wniosku decyzją z 7 maja 2009r. organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonego poczynając od 1 kwietnia 2009r. do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjmując podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, a ustalony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 56,00% (decyzja z 7 maja 2009r. i załącznik do niej k.117-123 akt emerytalnych). Wśród przyjętych do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lat ubezpieczenia znalazły się lata 1966-1980, w których ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w Kopalni Węgla Kamiennego „Szombierki” w B. (świadcstwo pracy k.11 akt emerytalnych).

W dniu 27 lipca 2012r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ponowne przeliczenie emerytury w związku z odnalezieniem nowych dokumentów ,tj. pasków wypłat z lat 1976-1979, które obrazują jego dochody w czasie zatrudnienia w górnictwie (wniosek k.134 akt emerytalnych). W rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją z 30 października 2012r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu poczynając od 1 lipca 2012r. emeryturę przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, w tym z lat pracy górniczej w okresie 1966-1980. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 64,28% (decyzja z 30 października 2012r. i załącznik do niej k.180-182 akt emerytalnych).

Biegły z zakresu księgowości w osobie A. D. w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu w oparciu o zachowaną dokumentację osobową ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w górnictwie, a także przedstawioną przez ubezpieczonego dokumentację określającą wysokość jego wynagrodzenia z pewnych okresach tego zatrudnienia ustalił wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczonego w trakcie pracy w Kopalni Węgla Kamiennego „Szombierki” w B. w kolejnych latach zatrudnienia poczynając od roku 1965r. (tu okres jednego miesiąca), a kończąc na roku 1978. Obliczone przez biegłego wynagrodzenie jest wynagrodzeniem najniższym, jakie w tym okresie ubezpieczony mógł osiągnąć. Uwzględnia ono stałe składniki wynagrodzenia ubezpieczonego ,tj. wynagrodzenie

zasadnicze, dodatek za pracę w warunkach szkodliwych oraz deputat węglowy. Z uwagi na brak danych, wyliczenia biegłej nie uwzględniają premii, zapłaty za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatków za pracę w niedzielę i innych, które mógł otrzymywać ubezpieczony (opinia biegłej księgowej A. D. k.27-33 akt sprawy). Obliczone przez biegłą wynagrodzenie ubezpieczonego w latach 1966-1978 jest znacznie wyższe od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za te same lata przyjętej przez organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego w rozpoznaniu jego wniosku z 27 lipca 2012r. o przeliczenie świadczenia (vide: załącznik do decyzji z 30 października 2012r. w postaci wyliczenia wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego k.180 akt emerytalnych).

Przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, w tym z lat pracy górniczej - 1966-1980 przy uwzględnieniu w tym zakresie wynagrodzenia ustalonego przez biegłą księgową, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynosi 108,40%, a wysokość świadczenia poczynając od 1 lipca 2012r. ,tj. od daty zgłoszenia wniosku o przeliczenie wynosi 1 426,79 złotych brutto (pismo pełnomocnika organu rentowego z 19 grudnia 2013r. k.40 akt sprawy i oświadczenie pełnomocnika organu rentowego k.46v – minuta 2 nagrania).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. Z. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy Sąd uznał, że decyzja organu rentowego z 30 października 2012r. jakkolwiek organ rentowy przeliczył w niej świadczenie ubezpieczonego winna być zmieniona. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika bowiem, że dokonując obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął w odniesieniu do większości okresu pracy ubezpieczonego w górnictwie kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązujące w tym okresie. Tymczasem zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły biegłemu księgowemu, a w konsekwencji również Sądowi na ustalenie, że faktycznie osiągnięte przez ubezpieczonego wynagrodzenie było znacznie wyższe. To zaś pozwoliło na ustalenie, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego ustalony z 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wynosi nie 64,28% (jak przyjął organ rentowy w zaskarżonej decyzji), ale 108,40% (vide: pismo organu rentowego k.40 akt sprawy). Sąd podzielił ustalenia opinii, która wydana została przez osobę posiadającą wiadomości specjalne, jest spójna, logiczna i należyte uzasadniona. W tych okolicznościach zachodziła podstawa do przeliczenia emerytury ubezpieczonego, której wysokość przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 108,40% wynosi poczynając od 1 lipca 2012r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony zgłosił wniosek o przeliczenie 1 426,79 złotych brutto - art.133 ust.1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.